

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-170/13

Priština,

23. april 2014. godine

U postupku:

M.V

Žalilac

protiv

N.H

Tuženik

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Dag Brathole, predsedavajući sudija, Elka Filcheva – Ermenkova i Erdogan Haxhibeqiri, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/183/2012 od dana 14. decembra 2012. godine (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA21714), nakon zasedanja održanog dana 23. aprila 2014. godine, donosi sledeće

PRESUDA:

- 1. Odbija se kao neosnovana žalba M.V.**

2. **Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/183/2012 od dana 14. decembra 2012. godine (u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA21714).**

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 24. septembra 2007. godine, M.V je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao svojinu/pravo korišćenja nad stanom u površini od 72 m², br. 6, u ulici Cara Dušana, u Vitini.
2. On je u imovinskom zahtevu izjavio da je privatna imovina izgubljena dana 12. juna 1999. godine kao rezultat okolnosti na Kosovu u 1998.-1999. godini.
3. N.H je dana 13. februara 2008. godine i 17. juna 2008. godine odgovorio na imovinski zahtev. On je tvrdio da je on vlasnik stana.
4. Pre ovoga, oboje M.V i N.H su podneli zahteve povodom stana pred Komisijom za rešavanje stambenih i imovinskih pitanja (KSIP). Odlukom HPCC/D/236/2005/A&C od dana 16. decembra 2005. godine, N.H je dodeljeno imovinsko pravo nad imovinom pošto je platio sumu novca za stan, određena od strane Direkcije za stambena i imovinska pitanja (HPD). Istom odlukom je odlučeno da M.V ima pravo na naknadu od strane Direkcije. Da N.H nije platio sumu novca koju je odredila Direkcija, M.V bi se dodelilo pravo na posed. M.V je zahtevao ponovno razmatranje odluke, ali zahtev na ponovno razmatranje je odbijeno od strane KSIP grupnom odlukom HPCC/REC/76/2006 od dana 18. oktobra 2006. godine.
5. Dana 14. decembra 2012. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je grupnom odlukom KPCC/D/R/183/2012 (povodom spisa predmeta upisanog u KAI pod brojem KPA21714), odbacila imovinski zahtev. KIZK je izjavila da predmet spada van okvira njene nadležnosti jer je spor već rešen *res judicata* pred KSIP.
6. Odluka je uručena M.V dana 13. maja 2013. godine. On je uložio žalbu Žalbenom veću KAI Vrhovnog suda dana 04. juna 2013. godine. Žalba je uručena N.H dana 09. oktobra

2013. godine. On nije odgovorio na žalbu u određenom vremenskom periodu. Vrhovni sud je primio spis predmeta dana 26. februara 2014. godine.

Navodi stranaka

7. M.V navodi da je odluka KIZK zasnovana na netačnom i nepotpunom utvrđivanju činjeničnog stanja i netačne primene materijalnog prava.
8. KIZK je pogrešno našla da je zahtev bio pregledan završnom odlukom, te i da se prema tome treba odbaciti u smislu člana 11.4. UNMIK Uredbe 2006/50 o Rešavanju, zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu zamenjene zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu Zakon br. 03/L-079). Odnoseći se na član Art. 2.6. i 31. istog Zakona, M.V osporava da predmet u stvari spsda unutar okvira nadležnosti.
9. U odnosu na zasnovanost, M.V navodi da je on zakonski korisnik i vlasnik spornog stana na osnovu dokumentacije koju je dostavio KIZK, uključujući rešenje Opštinskog suda u Vitini u predmetu P. 197/95, odluke Opštinskog suda u Vitini u predmetu 109/96, i ugovora o korišćenju stana od dana 28. marta 1996. godine.
10. Na osnovu M.V, N.H je dato pravo da kupi drugi stan u istoj zgradi pod brojem 5. Ovo proizlazi iz odluke Opštinskog suda u Vitini od dana 27. oktobra 1994. godine. Sva dokumenta koja je N.H dostavio, na osnovu kojih tvrdi svojину nad stanom br. 6, izdata su nakon 1999. godine.
11. N.H je ponudio M.V DM 22 000 za stan br. 6 na početku juna meseca 1999. godine.
12. M.V tvrdi da je on zakonski vlasnik stana br. 6. On je izgubio svojину zbog oružanog sukoba na Kosovu u 1998.-1999. godini, i putem diskriminacije. On navodi da je izgubio posed i svojину na osnovu povrede Evropske konvencije za ljudska prava (EKLjP) član 8. i 14., i povredom člana 1. Protokola 1 Konvencije. U smislu člana 22. Ustava Republike Kosova ove odredbe su direktno u primeni u Republici Kosovo i imaju prednost u odnosu ma odredbe zakona i ostalih akata javnih institucija.
13. N.H nije odgovorio na žalbu.

14. N.H je pred KIZK naveo da on i njegova porodica žive u stanu br. 6 od 1980. godine. Dana 29. marta 1999. godine on je silom proteran sa stana. U smislu Zakona o stanovanju RS člana 35., 37. i 38., on je bio diskriminisan kao etnički Albanac.
15. N.H navodi da je predmet rešen od strane Opštinskog suda u Vitini (odluka 379/94 od dana 27. oktobra 1998. godine, odluka C.no. 10/2004 od dana 19. maja 2004. godine), kao i odlukom KSIP HPCC/D/236/2005/A&C od dana 16. decembra 2005. godine i odlukom KSIP HPCC/REC/76/2006 od dana 18. oktobra 2006. godine.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe

16. Žalba je prihvatljiva jer je ista uložena u vremenskom roku od 30. dana kao što je predviđeno u članu 12.1 Zakona br. 03/L-079.

Nadležnost

17. Vrhovni sud primećuje da je KSIP odlučila u istom predmetu i između istih stranaka u dve odluke. Odlukom KSIP br. HPCC/D/236/2005/A&C od dana 16. decembra 2005. godine i odlukom KRSIP br. HPCC/REC/76/2006 od dana 18. oktobra 2006. godine. Poslednja odluka je pravosnažna.
18. U smislu člana 11.4. (c) Zakona br. 03/L-079, KIZK odbacuje imovinski zahtev ako je zahtev prethodno razmatran i odlučen završnom upravnom ili sudskom odlukom.
19. Prema tome, KIZK je tačno zaključila da je predmet prethodno rešen pravosnažnom upravnom ili sudskom odlukom. Pravosnažna upravna odluka u ovom predmetu je doneta od strane KSIP.
20. M.V je argumentirao da predmet spada u okviru nadležnosti KIZK u smislu člana 3.1. Zakona 03/L-079. Međutim, ova nadležnost se ne može primeniti od strane KIZK kada je predmet razmotren i odlučen pravosnažnom upravnom odlukom. Član 11.4. (c) Zakona br. 03/L-079 ograničava nadležnost KIZK u ovom pitanju.

21. Pošto je predmet razmotren i rešen od strane KSIP, koja je bila nadležni organ da pregleda predmet u to vreme, Vrhovni sud nalazi da odbacivanje pred KIZK ne vređa prava M.V u smislu (EKLjP) člana 8. i 14., ili člana 1. Protokola 1 Konvencije.
22. U smislu gore navedenog, i na osnovu člana 13.3. pod (c) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

23. U smislu člana 13.6. Zakona 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Dag Brathole, EULEX predsedavajući sudija

Erdogan Haxhibeqiri, sudija

Elka Filcheva Ermenkova, EULEX sudija

Urs Nufer EULEX zapisničar